

522

Παντίκι

φ. 282^v

/ Φ 302

Ἐβγαλμένο

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 7/ εἰς
 τὸ σπίτιν [τῆς κερά Ἑλένης] / συνβίας τοῦ μαστροῦ Γεωργίου Κυνηγοῦ ἐδῶ παρῶν
 ἡ αὐτὴν κερά Ἑλένη καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέ[ρος ὁ κύρ] / Γεώργιος Καγιάφος λέγοντας
 ἡ ἄνω εἰρημένη κερά Ἑλένη πῶς τὸ ἀμπέλι ὁποῦ [...] / πουρκὶ ἀπὸ τῆς θείας τῆς
 τῆς κερά Μαρίας γυνῆς τοῦ μαστροῦ Γιαννούλη Ζευγάκη [] / γερὸς διὰ τὸ
 παρὸν τὴν σήμερον ἡ αὐτὴν ἄνω εἰρημένην κερά Ἑλένη τὸ αὐτὸν [] / εἰρημέ-
 νον ἀμπέλιο τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου λεγ[ο]-
 / μένου εἰς τὸ Σὰν Λοῦκον σύνμπλιο τοῦ σινιὸρ Δημητράκη Κόκκου καὶ τοῦ χωρα-
 φιοῦ τῆς Κυρίας / Μητροπόλεως τῆς Φράνκινης τὸ ὁποῖο ἀμπέλι καθὼς εὐρίσκεται
 ἐκεῖνο ποῦ κου / μαντάρειν διατὶν ἔχειν καὶ ἡ μάνα τῆς ἄνωθεν κερά Λένης μία
 ζευγαριὰ ἀμπ[έ] / λι μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα καθὼς φαίνεται σημαδεμένο τὸ
 δίδειν καὶ παρα / δίδει τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἄνωθεν κύρ Γεωργίου τοῦ Κα-
 γιάφου διὰ πληρωμὴ καὶ τι / μὴ τοῦ αὐτοῦ παντικίου ἐμέτρησεν ὁ ρηθεὶς κύρ Γεώρ-
 γιος ἐδῶ παρῶν τῆς ἄνωθεν / νοικοκυρᾶς ρεάλια πέντε ἡγου νούμερο 5/ καθὼς ἐν-
 συμφωνήσασιν ἀναμετάξυν τος / τὸ ὁποῖο ἀμπέλι προμετάρειν ὁ ρηθεὶς κύρ Γεώρ-
 γιος τὸ αὐτὸν ἀμπέλι νὰ τὸ κά / νη καὶ νὰ τὸ καλλιεργᾷ καὶ νὰ τὸ καταβολεύη καὶ
 νὰ τὸ καματεύη εἰς τὴν ὥραν του / κατὰ τὴν τάξιν τῆς γίερωσύνης καὶ κáνοντάς
 τον καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα ὡς / καθὼς προμετάρει νὰ τῶχουν αὐτοὶν καὶ τὰ παιδιάν
 τος παίδογων παιδιῶν τος / καὶ νὰ μετεχένου πάντα οἱ αὐτοὶν κοπιαστάδες τὸ ἕνα
 τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ πρᾶμά / του. Εἰ δὲ εἰς κανέναν καιρὸν καὶ τὸ αὐτὸν πρᾶμα δὲν
 ἐθέλασιν τὸ κáνου καλὰ καὶ ἐν / μπιστεμένα κατὰ τὴν τάξιν τῆς ζευγαδοσύνης νὰ
 τὸ θεωροῦσιν δύο καλοὶ γεωργοὶν / καὶ δύο νοικοκυρέοιν καὶ ἂν εἶναι καλὰ καμωμένο
 νὰ τῶχουν καὶ νὰ τὸ δουλεύου παντοτινὰ / ὡς ἄνωθεν. Εἰ δὲ καὶ τὸ αὐτὸν πρᾶμα
 ἤθελε σείσται κακὰ καμωμένον καὶ ἀνοικοκύρευ / τον ἢ καὶ ἐθέλαν τίς εὔρειν εἰς καμ-
 μία ἀταξία τῆς κλεψιᾶς νὰ πριβάρουνται ἀπὸ μέ / σαν καὶ νὰ χάνου τοὺς κόπους τος
 καὶ παντίκιν τος καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ εἰς τὴν νιτράδα ὁποῦ ἤθελε / ζαπεστεῖλει ἀφέντης
 ὁ Θεὸς νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσην τος ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέ / να ἴνγκανος
 καὶ τὴν μπάρτην τῶ νοικοκυρῶν νὰ τὴν φέρνουν οἱ κοπιαστάδες εἰς τὸ σπίτιν τῆς
 νοι / κοκυρᾶς μὲ ἐδικές τος ἐξοδες καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτικον κατὰ τὴν
 τάξιν κáθεν κυ / ριακὴν καὶ νὰ παίρνου θέλημα πάντα σὲ τρῦγος καὶ εἰσὲ πάτος καὶ

νᾶναι κρατημένοι οἱ κο / πιαστάδες νὰ φέρνου ζῶν νὰ παίρνου τὸν κουτουβερνάρην
εἰς τὸ τρύγος καὶ εἰς τὸ πά / τος τὸ ὁποῖο πρᾶμα ἔχειν καὶ τὸ σπιτάκιν του καὶ τὸ
πατητήριν του καὶ τὸ πηγάδιν του τὸ ὁ / ποῖο νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής νὰ
φτιάγῃ τὸ πατητήριν ἢ καὶ ἂν εἶναι τῆς χρεὶ / ας νὰ τὸ μεγαλώσῃ καὶ νὰ τὸ τραφο-
κοπᾷ νὰ τὸ κρατῇ πάντα ἀπαντημένο χειμῶνα / καὶ καλοκαίριν. "Οθεν εἰς βεβαίω-
σιν τοῦ παρόντος παντικίου ὁ ἀνηλογήσας νὰ πληρώνην / τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα
ἦτοιν νούμερο 10 / ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων.

/ — Μιχάλης Λέφκας ὁ μάτυρας.

/ — Γεώργης Κλοστομάλης μαρτυρῶ τὸ ἄνωθε :

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

523

Ἀγοραπωλησία

φ. 283^Γ

/ + Φ 303

/ Εἰς δόξα Χριστοῦ ἀμήν. 1683 ἐ μηνὶ Γεναρίου 1 κατὰ τὸ νέ / ον στὸ [το]ποθέσιο
τοῦ Γαλατᾶ εἰς τὸ μοναστήριον μέσα τοῦ [[..]] Φραντζέσκου / ἔδεκεῖ κατὰ παρρησίας
ἐμὲ τοῦ ὑπογράφοντος καὶ τῶν ὑπο / κάτωθε παρακαλετῶν καὶ ἀξιοπίστω μαρτύρῳ
ἐνεφανί / [στ]ησα τὰ δύο μέρη ὁ Γιάκουμος τοῦ ποτὲ Κωστατῆ Φραγγόπουλου
υἱ / [ὸ]ς καὶ λέγει ὁ ἄνωθε Γιάκουμος πὼς ἔχει ἓνα κομμάτι ἀπέλιν στῇ / Ναξία
εἰς τοποθέσιο λεγόμενον Ἀγερσανὶ σύμπλιο τοῦ Γιαννοῦ / λη Ζευγάκη μὲ ἓνα σπίτι
μέσα καὶ μὲ ὅλα του τὰ δικαιώμα / τα τώρα ἐπέσασιν συνίβαση ἀναμετάξυς τὰ δύο
μέρη ὁ ἄ / νωθε Γιάκουμος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μισερ Δημήτρης τζή Δά-
/ φνης ὁ κουνιάδος τοῦ ἄνωθε Γιάκουμου. Τώρα θέλει ὁ ἄνωθε Γιάκου / μος μὲ καλὸ
του θέλημα καὶ μὲ καλὴ του ὁρεξὴ καὶ πουλεῖ τὸ ἄνω / θε ἀπέλι τοῦ κουνιάδου του
τοῦ ἄνωθε μισερ Δημήτρη καὶ ἡ τιμὴ / καὶ πουλησία εἶναι ρεάλια πενήτα νούμερο
50 ὡς καθὼς ἐστὶ / νιβάστησα ἀνάμεσό τους καὶ ἀπὸ τῆ σήμερον ἐγδύνεται ὁ ἄνω / θε
Γιάκουμος ἀπὸ τὸ ἄνωθε πρᾶμα καὶ παραδίνει το στὰς / χειρας τοῦ ἄνωθε μισερ
Δημήτρη πουλήσῃ χάριση διὰ τὴ ψυχὴ / του δώσῃ ὡς πρᾶμα ἐδικό του ποὺ ἐγό-
ρασε μὲ τὰ ἄσπρα / του καὶ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ ἄνωθε πουλητῆς νὰ ματινιέρῃ
/ τὸν ἀγοραστὴ σὲ πᾶσα ἐνάντιον ποὺ νὰ ἤθελε λάχῃ καὶ κρά / ζεται ὁ ἄνωθε Γιά-
κουμος πλερωμένος καὶ σατζιφαρισμένος / ἕως ἓνα τορνέσι τὰ ὁποῖα πενήτα ρεά-
λια εἶναι διὰ χρέος τοῦ κυ / ροῦ του τοῦ ἄνωθε Γιάκουμου καὶ ἔτζι τὸ πουλεῖ κατὰ